

ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆ, ನಾಮಜಪದ ಮಹಿಮೆ

ಜೆ. ಶಶಿಧರ್

ಧಾರ್ಮಿಕ ಪರಂಪರೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಯೇ ಜಪಸಾಧನೆ ಹಾಗೂ ದೀಕ್ಷೆ. ಹಿಂದೂಧರ್ಮದ ಎಲ್ಲ ಪಂಥಗಳಲ್ಲೂ ಇದನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಧಾನವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿರುವ ಲೇಖಕರು ಉತ್ತಮ ಬರಹಗಾರರು ಹಾಗೂ ಬೆಂಗಳೂರು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಠದ ಭಕ್ತರು.

ಆದಿಗುರು ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಹೇಳುವಂತೆ ಪವಿತ್ರವಾದ ಮಾನವ ಜನ್ಮ, ಮುಮುಕ್ಷುತ್ವ ಮತ್ತು ಮಹಾಪುರುಷರ ಸಹವಾಸ ಈ ಮೂರೂ ದುರ್ಲಭ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪಡೆದು ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಭಗವಂತನೇ ಕೃಪೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಪುರಾಣಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಎಂಬತ್ತನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಜೀವರಾಶಿಗಳ ಜನ್ಮವಾದ ಮೇಲೆ ಈ ಪವಿತ್ರವಾದ ಮಾನವ ಜನ್ಮ ದೊರೆಯುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಋಷಿವಾಕ್ಯವೇ ಆಧಾರ. ಮಾನವ ಜನ್ಮ ಅತ್ಯಂತ ಪವಿತ್ರವಾದುದು. ಇದರ ಸಹಾಯದಿಂದ, ಗುರು ವಿನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಭಗವಂತನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹುಟ್ಟು-ಸಾವಿನ ಚಕ್ರದಿಂದ ಪಾರಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಚಂಚಲವಾದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವುದು ಸುಲಭದ ಮಾತಲ್ಲ; ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ. ಮಾನವನು ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ದಾಸನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಕೆಳಗಿನ ಸ್ತರಗಳಲ್ಲೇ ಇರುವ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಲು ಹಂಬಲಿಸಿದರೂ, ಪದೇ ಪದೇ ಬೀಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಸುಖ ದುಃಖ, ಲಾಭ ನಷ್ಟ, ಮಾನ ಅಪಮಾನ ಇವುಗಳಿಂದ ಪಾಠ ಕಲಿಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅಪಾರವಾದ ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿ ಭಗವಂತನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬಿಕೆ ತಾಳಿ, ಸಾಧನೆಗೆ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ. ಮಾನವ ಜನ್ಮ ದೊರೆಯಿತು, ಭಗವಂತ ನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಬಂದಾಯಿತು. ಆದರೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗುರು ದೊರೆ ಯುವ ತನಕ ಕಾಯದೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ. ಇವನ ವ್ಯಾಕುಲತೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಓಗೊಟ್ಟು ಭಗವಂತನೇ ಗುರುವಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ

ಬಂದು ಮುಕ್ತಿಯ ಪಥ ತೋರುತ್ತಾನೆ. ಭಗವಂತನೇ ಮಹಾ ಪುರುಷರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಸಾಮಾನ್ಯರಂತೆ ತಾನೂ ರೋಗ ರುಜಿನ, ಹಸಿವು ಬಾಯಾರಿಕೆ ಇವುಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಇರುವುದನ್ನು ಕಂಡ ಸಾಮಾನ್ಯರು ಅವನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಶರಣಾಗಲು ವಿಫಲರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಗುರು ಯೋಗ್ಯ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿ, ಸಂಸಾರ ಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಫಲನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಗುರು ಆದೇಶ ನೀಡಿದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆಗೆ ತೊಡಗಲು ಸಾಧಕನಿಗೆ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳು ಪದೇಪದೇ ಎದುರಾಗು ತ್ತಿದ್ದರೂ, ಬಿಡದೆ ಸಾಧನೆಗೆ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು: ಯಾರಾದರೂ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ನಿಂತು ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿದರೆ ಆ ಮರದಲ್ಲಿರುವ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಹಾರಿ ಹೋಗುವಂತೆ, ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಭಗವಂತನ ನಾಮ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅವನಲ್ಲಿರುವ ಪಾಪಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ನಾಶ ವಾಗುತ್ತಾ ಅವನು ಶಾರೀರಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಪರಿ ಶುದ್ಧನಾಗಿ, ಮುಕ್ತಿ ಹೊಂದಲು ಶಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಶಾರೀರಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ವಾಗಿ ಸದಾಕಾಲ ಸಾಧನೆಗೆ ತೊಡಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಗುರು ಯುಗಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸುಲಭವಾದ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಯಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆಯ ಮೂಲಕ ಭಗವಂತನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮ ಕಾರಿ. ಅನೇಕ ಸಾಧುಸಂತರು ಈ ಮೂಲಕ ಜೀವನವನ್ನು ಪಾವನ ವನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿವೆ. ಆದರೆ ಅದ ರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟು ಗುರು ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಸಾಧನೆ ಮಾಡು ವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ.

ಅನೇಕ ಮಹಾಪುರುಷರ ಜೀವನವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ದಾಗ ನಮಗೆ ಅರಿವಾಗುವಂತೆ, ಗುರು ತನ್ನ ಅಪಾರ ಕರುಣೆ

ಯಿಂದ ಶಿಷ್ಯನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಈ ಸಂಸಾರಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟುವಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಂದು ಅನೇಕ ಮಠಗಳ ಗುರುಪರಂಪರೆ ಇಂದಿಗೂ ಮುಂದುವರೆದು ಅನೇಕ ಭಕ್ತರಿಗೆ ದಾರಿದೀಪವಾಗಿರುವುದೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಗುರು ಕೃಪೆ ಯಿಂದ ಏನನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬಹುದು - ಇದನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರ ನೇರ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಶಿಷ್ಯರ ಜೀವನದ ಮೂಲಕ ಅರಿಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಶಿಷ್ಯನಾದವನು ಕಾಯಾ ವಾಚಾ ಮನಸಾ ಶರಣಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಗುರು ಕೃಪೆ ಅವನಿಡೆಗೆ ಹರಿದು ಬರುವುದು. ಆದರೆ ಗುರುವೇ ಸ್ವತಃ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಶಿಷ್ಯನ ಮುಕ್ತಿ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟದ್ದು. ಅದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ ಸ್ವಾಮಿ ಅದ್ವುತಾನಂದರ ಜೀವನ. ಇದಕ್ಕೆ ಜಾತಿ ಕುಲಗೋತ್ರಗಳ ಭೇದವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮಹಾಪುರುಷರೂ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆ ನೀಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದ ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆ ನೀಡಿದ ಗುರುಗಳು ಶಿಷ್ಯನ ಪಾಪವನ್ನೂ ಸ್ವೀಕಾರಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ಮಾಡಿರುವ ಪಾಪದ ರಾಶಿಯನ್ನು ಆಂತರ್ಯದಿಂದ ಅರಿತ ಗುರುಗಳು ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆ ನೀಡಲು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ಅಂತಹ ಶಿಷ್ಯರಿಗೂ ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆ ನೀಡಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದ ಶ್ರೀಮಾತೆ ಶಾರದಾದೇವಿಯವರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಜಗನ್ಮಾತೆಯೇ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಒಂದು ನಿಯಮಿತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗುರು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಜಪಿಸುತ್ತ, ಸಂಶಯ ಬಂದಾಗ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಗತಿ ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ವರ್ಷ ಎಡೆಬಿಡದೆ ನಾಮ ಜಪ ಮಾಡಿದರೂ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಗತಿ ಕಾಣದೆ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದು ಎಂದಿಗೂ ವೃಥಾ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರಗತಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ನಿಲ್ಲಿಸಬಾರದು. ಶಿಷ್ಯನೊಬ್ಬ ಗುರುವನ್ನು ಕೇಳಿದ, “ನಾಮಜಪವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಬಾರಿ ಮಾಡಬೇಕು?” ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಗುರು: “ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವಷ್ಟು ನೀನು ಎಂದಾದರೂ ಊಟದ ತಟ್ಟೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಎಷ್ಟು ತುತ್ತು ತಿನ್ನಬೇಕು ಎಂದು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕೇಳಿದ್ದೀಯಾ? ಇಲ್ಲ ತಾನೆ. ನಿನಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವಷ್ಟು ಸೇವಿಸುತ್ತೀಯಾ ಅಲ್ಲವೇ? ಆದೇ ನಿಯಮವನ್ನು ಇಲ್ಲೂ ಅಳವಡಿಸಿಕೊ” ಎಂದರು. ನಾಮಸ್ಮರಣೆಗೆ ಮಿತಿ ಇಲ್ಲ. ತೃಪ್ತಿಯೇ ಮಿತಿ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ, ‘ಯಾರು ಸದಾ ಕಾಲ ನನ್ನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು. ಇದೇ ನಮಗೆ ಆಧಾರ ಮತ್ತು ಭಗವಂತ ನೀಡಿರುವ ಆಶ್ವಾಸನೆ. ನಾಮ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಾಡುತ್ತಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಯಾವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಒಂದು ಘಟನೆ ಮನನ ಯೋಗ್ಯ:

ಒಂದು ಆದರ್ಶ ಕುಟುಂಬವಿತ್ತು. ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳ ಬೇಲಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಆಧುನಿಕತೆಯ ವ್ಯಾಮೋಹವಿರುವ ಒಬ್ಬಳು ಯುವತಿ ಸೊಸೆಯಾಗಿ ಬಂದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಬಹಳ ಕಾಲ ಈ ಧರ್ಮದ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಪಾಲಿಸುವ ಸಹನೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳದೆ ಮನೆ ತೊರೆದು ಹೊರಟುಹೋದಳು. ಅವಳಿಗಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಹುಡುಕಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲೂ ಆಕೆ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ. ಇವಳೆಲ್ಲೋ ದೇಹತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿರಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸುಮ್ಮನಾದರು. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬಾಕೆ ಹೆಂಗಸು ಮನೆಯ ಬಳಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನಿಂದ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಯಜಮಾನ ಅವಳನ್ನು ಕೇಳಿದ, “ನಿನಗೇನಾದರೂ ತಿನ್ನಲು ನೀಡಲೆ? ಅಥವಾ ನಿನಗೆ ನಮ್ಮಿಂದೇನಾದರೂ ಸಹಾಯ ಬೇಕೆ?” ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆತ್ಮಂತ ದುಃಖದಿಂದ ಆಕೆ ಹೇಳಿದಳು, “ನನಗೇನೂ ಬೇಡ. ನಾನು ಏನನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯಳಲ್ಲ. ನಾನು ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.” ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಬಂತು. ಆಕೆಯನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಂದಹಾಸ ಮಿನುಗಿತು. ಅವನು ಹೇಳಿದ, “ನೀನು ನನ್ನ ಪತ್ನಿ. ಇಷ್ಟು ದಿನ ಎಲ್ಲಿದ್ದೆ? ಒಳಗೆ ಬಾ” ಎಂದ. ಇವನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ಬಂದರು. ಸೊಸೆಯ ಈ ದುರವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಕನಿಕರಪಟ್ಟರು. ಆಗ ಗಂಡ ಹೇಳಿದ, “ನೋಡು ನೀನು ಏನೇ ಅನಾಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ನಾನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನೀನು ಒಳಗೆ ಬರುವ ಮೊದಲು ಮೂರು ಬಾರಿ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟದೇವತೆಯ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಒಳಗೆ ಬರಬೇಕು ಅಷ್ಟೆ. ಆಗಲೇ ನೀನು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಪರಿಶುದ್ಧಳಾಗುವೆ” ಎಂದ. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಆ ಹೆಂಗಸು, “ನೋಡಿ, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿರಲು ಯೋಗ್ಯಳಲ್ಲ. ನಾನು ನನ್ನ ಜೀವನ ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಅಪಕೀರ್ತಿ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಒಳಗೆ ಬರಲಾರೆ” ಎಂದಳು. ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ಇವಳ ಪತಿಯ ತಂದೆ ಹೇಳಿದರು, “ನೋಡಮ್ಮ, ಯಾವುದೋ ಕೆಟ್ಟ ಗಳಿಗೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದೆ. ನೀನೇನೂ ಹೆದರಬೇಡ. ನೀನು ಒಂದೇ ಒಂದು ಬಾರಿ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟದೇವತೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಒಳಗೆ ಬಾ. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮೊದಲಿನಂತೆ ನನ್ನ ಸೊಸೆಯಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಆತ್ಮಂತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.” ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ಸೊಸೆಯ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿತು. ‘ಭಗವಂತನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೇ? ಇನ್ನು ನಾನು ಜೀವನವನ್ನು ವೃಥಾಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಪರಿಶುದ್ಧ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ಗುರುಗಳಿಂದ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದು ಭಗವಂತನ ನಾಮಜಪವನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಜಪಿಸುತ್ತ, ಪರಿಶುದ್ಧ ಜೀವನ ನಡೆಸಿ, ಅನೇಕರಿಗೆ ದಾರಿದೀಪ

ವಾದಳು. ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ಪತಿ ಮತ್ತು ಪತಿಯ ತಂದೆಯಿಂದ ಶಕ್ತಿ ದೊರೆಯಿತು. ನಾಮಜಪದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆ. ಈ ಘಟನೆಯನ್ನು ಹಿರಿಯ ಸಾಧುಗಳೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಉಪನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅನೇಕ ಭಕ್ತರು ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟದೇವತೆಯ ನಾಮಜಪ ಮಾಡಲು ವಿಶೇಷ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಪಡೆದರು.

ಆದಿಗುರು ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಹಿಮಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧ ವ್ಯಾಕರಣ ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ಈ ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಕರಣ ಕಲಿಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಗೋವಿಂದನ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡು. ಸಾವು ಯಾವಾಗ ಸಮೀಪಿಸುವುದೋ ಬಲ್ಲವರಾರು? ಆಗ ವ್ಯಾಕರಣ ನಿನಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗೋವಿಂದನ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡು.”

ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಭೀಕರ ಬರಗಾಲ ಬಂದಿತ್ತು. ಪರಿಹಾರ ಕಾಣದೆ ರಾಜ ಶ್ರೀವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರ ಬಳಿ ಮೊರೆ ಹೋದ. ಜನರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಗುರುಗಳು ಒಂದು ಕೋಟಿ ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ತಿಳಿಯಲು ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಾಗ ಒಂದು ಅಶರೀರವಾಣಿ ಕೇಳಿಸಿತು, “ನೀವು ಇದು ವರೆಗೂ ಮಾಡಿರುವ ಜಪ ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಯಿತು. ನೀವು ಮತ್ತೆ ಜಪಮಾಡುವುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯದ ಬರಗಾಲಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಸಾಧ್ಯ” ಎಂದು. ಆಗ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರು ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಜಪ ಮಾಡಿದಾಗ ಸುವರ್ಣವೃಷ್ಟಿ ಯಾಯಿತು, ಎಲ್ಲರೂ ಸುಖಶಾಂತಿಗಳಿಂದ ಜೀವಿಸುವಂತಾಯಿತು. ನಾಮಜಪದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಅರಿಯುವಂತಾಯಿತು.

ಭಗವಂತ ಯಾರಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಕೃಪೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಬಲ್ಲವರಾರು? ಒಬ್ಬ ದರೋಡೆಕೋರ ರಾಮನಾಮ ಜಪದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಖುಷಿಯಾದ ಘಟನೆ ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಮಾನವ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ದಾಸನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಶರೀರ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವ ತನಕ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಇರುವ ಸುಲಭ ಮಾರ್ಗವೇ ನಾಮಜಪ. ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಈಶನಾಗಿರುವ ಭಗವಂತನನ್ನು ನಾಮಜಪದ ಮೂಲಕ, ಪರಿಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ, ಬೇಡುವುದೊಂದೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇರುವ ಸುಲಭವಾದ ಮಾರ್ಗ. ಶಿಷ್ಯನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತ ಗುರು ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆಯ ಮೂಲಕ ಶಿಷ್ಯನ ಪಾಪವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಕ್ರಮೇಣ ಮನಸ್ಸು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿ, ಭಗವಂತನ ಮೇಲಿನ ಶ್ರದ್ಧೆ, ನಂಬಿಕೆ ದ್ವಿಗುಣವಾಗುತ್ತದೆ; ಜೀವನ ಪಾವನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಂದು ಅನೇಕ ಮಠಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಆಸಕ್ತರಿಗೆ ನೀಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಅನೇಕ ಭಕ್ತರು ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅರಳಿ ಸುಗಂಧ ಸೂಸುವ ಪುಷ್ಪದಂತೆ ಜೀವನ ನಡೆಸಿ, ಪಾವನ ರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದುರ್ಲಭವಾದ ಮಾನವ ಜನ್ಮವನ್ನು ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆಯ ಮೂಲಕ ಪಡೆದ ಭಗವಂತನ ನಾಮಜಪದ ಮೂಲಕ ಸಾರ್ಥಕಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಇತರರ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಕಷ್ಟಾಚರಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ಶ್ರಮಿಸೋಣ. ಇದಕ್ಕೆ ಆ ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಭಗವಂತನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೋಣ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಪರಿವರ್ತನೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಇದನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿ, ಗುರುವಿನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗೋಣ. ❀

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿವನೇ

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ನೇರ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಸ್ವಾಮಿ ಶಿವಾನಂದರು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ತಮಗಾದ ವಿಶೇಷ ದರ್ಶನವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: “ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ನನಗೆ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಅನುಭವವಾಯ್ತು. ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ; ಮಲಗಿದ್ದೆ; ಹಠಾತ್ತನೆ ನೋಡುತ್ತೇನೆ, ಒಬ್ಬ ಶ್ವೇತಕಾಯ ಪುರುಷ, ಜಟಾಜೂಟಧಾರಿ, ತ್ರಿನಯನ, ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವೆ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ! ಆತನ ದಿವ್ಯ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ನಾಲ್ಕೂ ದಿಕ್ಕು ಅವಲೋಕಿತವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಆಹಾ, ಎಂಥ ಸುಂದರ ಕಮನೀಯ ಮೂರ್ತಿ; ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಕರುಣೆ! ಆತನನ್ನು ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಒಳಗಿದ್ದ ಮಹಾವಾಯು (ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕುಂಡಲಿನೀ ಶಕ್ತಿ) ಒಂದೆ ಏಟಿಗೆ ಗರಗರ ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಉದ್ಭವದ ಕಡೆಗೆ ಏರತೊಡಗಿತು; ಕ್ರಮವಾಗಿ ಧ್ಯಾನಸ್ಥನಾದೆ: ಸಮಸ್ತ ಚೈತನ್ಯವೂ ಸ್ವಬವಾಯಿತು; ಅಂಥ ಆನಂದಾನುಭವ! ಆಗ ನೋಡುತ್ತೇನೆ, ಆ ರೂಪ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಅಂತರ್ಧಾನವಾಗಿ, ಅದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗುರುಮಹಾರಾಜ್ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡೆ. ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಕೈತೋರಿಸುತ್ತಾ ಅವರು ಹೇಳಿದರು: ‘ನೀನಿನ್ನೂ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಲಸ ಬಾಕಿ ಇದೆ.’ ತಾಕೂರರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೊಡನೆಯೆ ಮನಸ್ಸು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯತೊಡಗಿತು. ಮತ್ತೆ ಶ್ವಾಸಕ್ರಿಯೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ನನ್ನ ದೇಹವೂ ಉಸಿರಾಡತೊಡಗಿತು. ಎಲ್ಲವೂ ಶ್ರೀ ಗುರು ಇಚ್ಛೆ. ನಾನಂತೂ ಮಹದಾನಂದ ದಲ್ಲಿದ್ದೆ! ಮತ್ತಾರೂ ಅಲ್ಲ, ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಕಾಶೀ ವಿಶ್ವನಾಥ!” ಆಗ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯೊಬ್ಬರು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ, “ತಮಗೆ ದರ್ಶನವಾದದ್ದು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯೇ?” ಶಿವಾನಂದರು: “ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ; ಚೆನ್ನಾಗಿ ಎಚ್ಚರವಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ.”

(‘ಗುರುವಿನೊಡನೆ ದೇವರಡಿಗೆ’, ಕುವೆಂಪು, ಪು. ೨೮೨, ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮ, ೨೦೧೦ರ ಪ್ರಕಟಣೆ)